

◀ Konopindova chata čp. 211 na Vysokém Svahu, místní části Pece pod Sněžkou, a původní-mosazné domovní číslo

Antonín Tichý

se hojně zúčastňovali i závodů jiných pořadatelů. Kromě do Krkonoš zajížděli pražští sportsmeni se žlutou trojúhelníkovou nášivkou s názvem Kazbek na levém rukávu i do Jizerských a Orlických hor, a dokonce až na Bílý Kříž v Beskydech. V době intenzivních návštěv Pece pod Sněžkou bylo v Kazbeku organizováno určité více než 50 lidí – soudě podle celosezonních objednávek ubytování v několika boudách na Vysokém svahu i na protějších Zahrádkách. Nejčastěji bydleli u příslušníků rozvětvené rodiny Enthalerových, která kdysi poskytla i pozemek k výstavbě nynější Konopindovy chaty. Buď na někdejším Schröfelbergu v čp. 12 (dnes Turbina na Velké Pasece), nebo na Vysokém svahu v popisované „Skihütte“ čp. 211 či v čp. 19 (dnes Lenka) a čp. 23 (Kácovský) nebo v dnešní Boudě Seibert čp. 39 na Zahrádkách. Tradiční klubová sjezdová trať na jeden standardní kilometr byla často vytyčována téměř pod okny ubytovacích objektů od Husovy boudy přes Muldu s krásným výhledem na Sněžku až k dnešní boudě Lokomotiva.

Krycí název Kazbek měla v době nacistické hrůzovlády také odbojová skupina, jejímž členem byl předválečný aktivní komunista, člen Rudé pomoci a FDTJ Karel Konopiský, který údajně ve spolupráci s německými antifašisty pašoval přes Krkonoše do Německa protiválečné letáky. Karel Konopiský se narodil 28. 4. 1888 v Časlavi a v době svého zatčení žil se svou matkou Terezií, rozenou Friedrichovou (20. 10. 1863–23. 3. 1945) v Praze na Smíchově. Jeho zesnulý otec Karel (20. 1. 1856–4. 7. 1930) byl nadsklepním ve

Karel Konopiský v koncentračním táboře Osvětim

KAZBEK

Název zaledněné vyhaslé sopky na Kavkazu v daleké Gruzii, jedné z hor, kde byl podle starověkých bájí přikován Titán Prométheus za svou vzpuru proti olympským bohům, si zvolila parta pražských lyžařů, jezdících pravidelně mimo jiné i na někdejší Lyžařskou boudu na Vysokém svahu v Pece pod Sněžkou. Dřevěný roubený dům z roku 1928 s popisným číslem 211 nechala poblíž dnešní Žižkovy boudy postavit skupina německého spolku zimních sportů Úpské údolí „Svoboda-Maršov“. Po II. světové válce byl tento nevelký objekt s pěti obytnými místnostmi zestátněn prezidentským dekretem číslo 108/1945 Sb. z 25. října 1945, o konfiskaci nepřá-

telského majetku. Už 18. června však byla bouda, spolu se sousední Žižkovou boudou, Černou boudou na Černé hoře a Mergansovým pensionem čp. 101 v Modrém dole, který zanikl jako Modrodolská bouda při požáru 23. února 1954, prozatímně přiklepnuta Svazu lyžařů RČS. Jejím prvním národním správcem se již v listopadu (a od roku 1947 na základě kupní smlouvy s -razítkem Místní správní komise majitelem) stal František Klein (14. 11. 1906–23. 10. 1980). Do důvěrně známého terénu lyžařského střediska v Pece pod Sněžkou přišel společně se dvěma klubovými kamarády, Josef Dráb zakotvil na Žižkově boudě a později působil jako funkcionář ROH ve Spindlerově Mlýně. Karel Haberle obsadil dnešní Libuši u Zeleného potoka. Jako ředitel Agroletu zahynul při cvičném letu v polovině padesátých let. V Pece tak paradoxně zůstala natrvalo jen paní Kleinová s dětmi, které se původně z Prahy do hor vůbec nechtělo. František Klein získal místo na ÚV ČSTV a dojížděl jen na víkendy. Právě on u názvoslovné komise prosadil pro boudu nezvyklý název Konopindova chata, když jméno Kazbek neprošlo. Konopinda bylo důvěrné oslovení jedné z vůdčích osobností skupiny lyžařů Karla Konopiského.

Zpočátku tělocvičný a později ryze lyžařský klub, jehož výborovým předsedou byl jistý čas i František Klein a v jehož řadách lze nalézt pozdějšího ekonomického experimentátora Otu Šika, byl pojmenován Kazbek někdy před rokem 1936, po zájezdu skupiny jeho členů do Sovětského svazu a na Kavkaz. Zprvu se členové klubu scházeli k pravidelnému cvičení v pražské tělocvičné domova Johanneum. Pod záštitou Federace proletářské tělovýchovy a od roku 1937 i jako člen Československého lyžařského svazu pořádal klub s vlastním žákovským družstvem cvičky lyžování a lyžařské závody a jeho borci

Karel Konopiský před válkou